

DE BESTRIJDING VAN DRIE MISVERSTANDEN DOOR DE BEWEGING ATD VIERDE WERELD

– Joseph Wresinski (1917-1988)

17 NOVEMBER 1977.

TIJDENS EEN PUBLIEKE BIJENKOMST IN HET CONGRESCENTRUM 'LA MAISON DE MUTUALITÉ' IN PARIJS, RICHT JOSEPH WRESINSKI ZICH TOT GEZINNEN VAN DE VIERDE WERELD, DE VOLONTAIRS EN DE MEDESTANDERS.

HIJ STELDE DE VOLGENDE CAMPAGNE VOOR: DE STRIJD TEGEN HET ANALFABETISME, DE INZET VOOR EEN OPLEIDING EN EEN BEROEP VOOR IEDEREEN. GEHEEL IN DE LIJN MET HET UITGANGSPUNT: ARMOEDE WEIGEREN.

DE BESTRIJDING VAN DRIE MISVERSTANDEN DOOR DE BEWEGING ATD VIERDE WERELD

Joseph Wresinski

'De basis van de Vierde Wereld-beweging is drievoudig. ATD Vierde Wereld weigert de misverstanden te aanvaarden die het volk van de allerarmsten – in stille opstandigheid - verwerpen:

- de weigering te aanvaarden dat grote armoede een onontkoombaar noodlot is;
- de weigering te aanvaarden dat mensen in grote armoede zelf schuldig zijn;
- de weigering menselijk kapitaal te verspillen. Dat de maatschappij de ervaringen van mensen in grote armoede zo gemakkelijk aan de kant schuift is een verspilling.

Er is geen excuus voor een samenleving die grote armoede tolereert. Grote armoede is niet onvermijdelijk, het is geen vloek op de mensheid waartegen mensen niets kunnen doen.

Integendeel, grote armoede is mensenwerk, alleen mensen kunnen haar uitroeien!

Grote armoede is ook geen overblijfsel van een vorige, minder ontwikkelde samenleving. Zij verdwijnt niet vanzelf door economische vooruitgang. Deze armoede blijft bestaan, ondanks alle vooruitgang en ondanks allerlei overheden of regimes, wanneer haar vernietiging geen prioriteit heeft in alle sociale plannen voor onze landen.

Grote armoede is ook niet het losgeld dat wij moeten betalen bij iedere verandering, Bij elke verandering raken zij, die al aan hun lot waren overgelaten, nog meer achterop.

De uitgesloten van vandaag waren gisteren ook al uitgesloten. Grote armoede is dus niet te wijten aan de verandering zelf.

De Beweging verwerpt elk excuus voor het voortduren van grote armoede. Deze bestaat alleen omdat wij haar aanvaardden. Politieke wil is nodig om grote armoede uit te roeien!

De Beweging aanvaardt niet dat men de armen ervan beschuldigd dat zij in hun lot zouden berusten. Of dat zij erin zouden blijven leven vanwege hun gebrek aan wilskracht of vanwege hun onverschilligheid. Wie vindt welbehagen in het berooid zijn of afhankelijk zijn van anderen?

Wie doet graag het meest ondankbare werk?
Wie blijft verdragen dat hij niet wordt gewaardeerd als werker, dat hij niet meedoet aan de strijd van de vakbond of aan de politieke strijd van zijn keuze?
En wie kan verdragen dat hij voor 'lui' en 'nietsnut' wordt versleten?

Wie vindt het leuk vernederingen te ondergaan, zonder toevlucht te leven, niet te worden gehoord, in afzondering van zijn medeburgers?

Je blijft in deze grote armoede gevangen, als je niet de middelen hebt om eruit te komen. Als je niet de opleiding hebt gekregen die je de kans bood een vak te leren, vriendschap en solidariteit op te bouwen, te kunnen zeggen wat je bedoelt en te begrijpen hoe het in de wereld draait, de wereld die ook de jouwe is.

Hoe kun je blij zijn dat je zonder kunst, zonder muziek en zonder poëzie moet leven; dat je zelf geen greep hebt op je leven of dat van je gezin?

Hoe kun je blij zijn dat je je kinderen ziet opgroeien, ziet vastlopen en mislukken op school?

Wie vindt het leuk te worden uitgesloten, doordat men bang voor je is en

niemand vertrouwen in je heeft?

Wie kan nog geloven dat het leven waard is geleefd te worden, wanneer zelfs hoop je angst inboezemt?

Die houding ten opzichte van mensen aan de onderkant vormt een ontoelaatbare verspilling van alle menselijk kapitaal en spiritualiteit. Die verspilling kan de Beweging niet toestaan.

Want: wie kan beter weten wat mensen onderdrukt en vernietigt, dan zij die het aan den lijve ervaren?

Als wij luisteren naar deze gezinnen uit arme wijken, dan onthullen zij ons alles in onze samenleving dat de mens verwoest en naar beneden haalt.

Zij kunnen de garantie zijn dat elke verandering, elke vooruitgang en elke nieuwe politieke richting het welzijn van alle mensen dienen.

Hun ervaring kan ons leren wat gerechtigheid en vrijheid werkelijk zijn!

Deze gezinnen leren ons de voorwaarden voor een echte democratie. Een democratie waar elke burger gehoord wordt, omdat hij mens is. '

Vertaald door: A.M. Laurentie, November 1993. Vormingsdocument internationaal medestanderschap. Aangepast door K. Mercelis, Januari 2017.
Geplaatst: op meertalige website, www.joseph-wresinski.org, 2017.
Meer info: www.atd-vierdewereld.be, www.atd-vierdewereld.nl,
www.atd-fourthworld.org